TAPCZAN

Skąd się wziął TAPCZAN w polszczyźnie? Różnie o tym mówią... Znajdziemy informacje o tym, jakoby był zapożyczeniem z ukraińskiego (USJP) albo z języków tatarsko-tureckich (NSPP). W słowniku Lindego występuje w dwojakiej postaci pod ogólnym hasłem tarcza: TAPCZAN, TARCZAN ‘deska, czyli przyszersza ława, do spania na niéj’. W tamtych czasach tapczan był bowiem czymś gorszym od zwykłego łóżka. Linde podaje jako przykład użycia cytat z Ossolińskiego (XVIII w.): „Przewalał się na łóżku, a teraz chrapi i na tarczanie. Z fortuną odmieniają się obyczaje; staniał, spuścił nos”. Z fortuną odmieniają się obyczaje... a także znaczenia i odniesienia wyrazów. Znaczenie i odniesienie samego słowa TAPCZAN przekształciło się zapewne w XIX w., bo w powieściach wydawanych w dwudziestoleciu międzywojennym pojawiało się ono już w obecnym znaczeniu.